

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za se leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poštnina znaša.

Za oglasila plačuje se od četristopne petič-vrste po 6 kr., če se oglasilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 16. marca.

Mej razburjenje in preživahno razpravljanje, prozročeno po debati in glasovanju o Scharschmidovem predlogu, prišla je prej, nego bi je bili pričakovali, vest, da je trgovinski minister baron Pino dal svojo ostavko, katero je cesar tudi že vsprejel. Ob tej ostavki in njenih nagibih pišejo in ugibajo vsi listi in velika večina meni, da je pravega povoda iskati v senzačni razpravi o železnični progi Praga-Duhcovo in Duhcovo-Bodenbach.

Takrat spravili so levičarji res mnogo čudnega gradiva na dan in dasi je minister Pino krepko branil in svojim napadalcem marsikatero trpko povedal, so se vendar, kakor pri premnogih jednakihi slučajih obistinile krilate besede: „semper aliquid haeret“. Njegovo stališče bilo je že takrat omajano in njegova ostavka bila je le vprašanje časa, kajti kakor čitamo v Dunajskih listih, sešel se je takoj po omenjeni debati desnice eksekutivni odbor in bil soglasen v tem, da se baron Pino na ministerskem sedeži ne more vzdržati, ker je njegova avtoriteta zrušena, ker je v železniških zadevah od nekdanj že imel nesrečno roko in je njegova osoba od nekdanj že v zvezi z gališko transversalko in z vprašanjem o lokalnih železnicah, ki prideta v kratkem zopet pred zbor, v katerem bi se torej utegnili ponavljati mučni prizori, kakeršni so bili pri debati o železnici Praga Duhcovo — Duhcovo-Bodenbach.

Tako pišejo nemško-liberalni listi. Oficijalno pa se kot povod ministra Pinota ostavki navaja njegova naredba iz dne 24. februarja t. l., v kateri se določuje organizacija in delokrog poštno-hranilnega urada. Rečena naredba vzbudila je v uradnih krogih veliko senzacijo, kajti član 5. slove: „Ravnatelj poštno-hranilnega urada imenuje Nj. Velečastvo po predlogu trgovinskega ministra izmed uradnega osebja.“ S to naredbo omejila se je pravica krone bolj, nego s katero koli drugo naredbo. Vrhu tega se je z omenjeno naredbo ravnatelju poštno-hranilnega urada določila popolna samostalnost in uprav ministerska oblast, samo s to razliko, da bi ne bil odgovoren, kakor so ministri. O tej stvari obravnavalo se je baje tudi v ministerskem sovetu in pri tej priliki, da se je pokazalo mej trgovinskim ministrom

in njegovimi kolegi toliko nasprotstvo, da mu ni preostajalo drugega, nego ali preklicati omenjeno naredbo, ali pa odstopiti. Odločil se je za poslednje. Govori se, da se bode tudi ravnatelj poštno-hranilnega urada sekcijski načelnik Coch, ki je osodno naredbo sprožil, umaknil s svojega mesta.

Kakor pri enakih prilikah, nastalo je tudi povodom te ostavke vprašanje, kdo bode Pinotov naslednik. Imenujejo se: državnih železnic ravnatelj Czedit, sekcijski načelnik baron Pusswald in sekcijski načelnik pl. Wittek. Po drugi verziji pa se bode trgovinsko ministerstvo razdelilo. Prometne zadeve izročile bi se novemu komunikacijskemu ministertvu, kateremu bi bil vodja pl. Wittek, dočim bi vodstvo trgovinskega ministerstva začasno prevzel baron Pusswald, ali pa se trgovinskim ministrom imenoval grof Deym, katerega si želi državnega zbora desnica.

Vse to so dosedaj le gole govorice in slutnje. Faktum je sedaj samo to, da je baron Pino odstopil, ta faktum pa baš za nas Slovence ni posebno prijeten, kajti vanj ozirali smo se kot v moža, ki nam ni neprijazen, ki pozna osobno naše razmere in ki bi nam utegnil tu ali tam koristiti, zlasti ker so mu koroški Slovenci izročili mandat za državni zbor. Novi trgovinski minister pa bode morda boljši strokovnjak, močnejše zavarovan proti vsakovrstnim napadom, bode-li pa nam naklonjen, o tem nas bode šele skušnja učila.

Govor državnega poslanca g. J. Hrena

o Scharschmidovem jezikovnem predlogu dne 12. marca.

(Po stenografskem zapisniku.)

Oglasil sem se jaz za besedo, da označim svoje osobno stališče v tej stvari, ki je menda tudi stališče nekotih drugih slovenskih zastopnikov v visokej zbornici, ter da izjavim, da bomo mi za to glasovali, naj se predloženi načrt jezikovne postave izroči posebnemu odseku v pretresovanje, — oglasil sem se pa tudi, da napovem razloge in nazore, ki nas vodijo k temu glasovanju!

Jaz spoznavam, da je za nas vse nenemške člane visoke zbornice zelo težko, pridružiti se navetu, ki je došel od nasprotne parlamentarne stranke, da se namreč predloženi načrt vzame za

podlago pretresovanju jezikovne postave! Teško je, ne morda zaradi tega, ker predlog ni izšel iz sredine naše stranke, ker ni le-ta načrta osnovala ter ga zbornici izročila. Ne! Nego težava tiči v stvari samej zaradi tega, ker se ne sporazumljamo z vsebino nasvetovanega načrta, ker nam je znano, kako pičila je simpatija, katero ta nasvet uživa na naši strani, odkar je prišel na svetlo, ker nam je znano, da ga večina nenemških poslancev zavrača z mržnjo: nadalje, ker vemo, da so se že iz prvega početka od vseh nenemških skupin visoke zbornice oglasila mnenja z besedo in po časnikih, da se taka osnova ne da odobriti, še več, da se o njej niti razgovarjati ne more; — nazadnje, ker nam je še v spominu, kako soglasno se je pobijal predlog, ki je 1880. leta isto dosegal, kako je bil ta predlog tudi v visokej tej zbornici pokopan od ogromne večine!

Razen tega pa je nas Slovencev, to je moj in onih naših gospodov poslancev, ki bodo z mano za to glasovali, da se predlog in jezikovne postave načrt vsprejme v pretresovanje, položaj še posebno težaven zaradi tega, ker se danes žalibog ne nahajamo v soglasji z drugimi našimi sorojaki, — in ker se moramo v tem predmetu odcepiti od onih, s kojimi nas inče vežejo one iste težnje in jednaka usoda in s kojimi smo sicer navajeni, vsikdar in v vsakej političnej borbi vojevati se kakor jeden mož.

Kar se tiče nasprotujočih si danes strank v tej zbornici, ni se predlog 1880. leta zavrnil in ne zavrača se predlog današnji od slovenskih strank, kakor jaz nemerodavno mislim, zategadelj, ker bi za izvršitev določil v členu XIX. drž. osnovne postave in osobito za urejenje jezikovnih razmer sploh postava ne bila potrebna, temveč uzrok temu uporu je vsebina nasvetovanega predloga, uzrok so mnoge bistvene in stvarne določbe priporočenega postavnega načrta, — ker so v nasprotju z glavnimi točkami, s podlagami narodnih, v pravu in ustavi utemeljenih zahtev in želj ne samo naših, nego vseh drugih nenemških narodov! Uzrok uporu je to, da so hoteli gospodje predlagatelji leta 1880 in hočejo ravno tako tudi sedanji nemški jezik po postavnem potu povzdigniti in ustanoviti za državni jezik, in s tem člen XIX. naše ustave, ki jasno

LISTEK.

Selski župnik.

(Roman. Spisal Ludovik Halévy; poslovenil Vinko.)

Prvo poglavje.

S trdnim in krepkim korakom stopal je starrec po prašnej cesti v polnej solnčnej svetlobi. Bilo je temu že trideset let, kar je abbé Konstantin živel kot župnik v vasici, ki je dremala tam v ravnini, na bregu majhne rečice, zvane Lizotte.

Četrt ure šel je že abbé Konstantin ob zidu gradu Longuevalskega; zdaj je naposled prišel pred visoka in težka omrežena vrata v uhodu, ki so bila udelana v dva ogromna, od starosti porjavela in od časa razjedena kamnitna stebra. Župnik se je ustavil ter žalostno gledal dva velika modra razglasta, ki sta bila prilepljena na stebra. Razglasta sta naznanjala, da se bode v sredo dne 18. maja l. 1881. ob jedni popoldne od civilne sodnije Souvignyjske na dražbi prodalo imetje Longuevalsko, in sicer v teh le štirih oddelkih:

1. Grad Longuevalski z njegovimi poslopji, le-

pimi ribniki in širnimi travniki, zraven tudi park, sto in petdeset hektarjev velik, okrog in okrog obdan od zidu in pretekan od rečice Lizotte. Cena: 600.000 frankov.

2. Posestvo Blanche-Couronne, tristo hektarjev. Cena: 500.000 frankov.

3. Posestvo Rozeraie, dvesto in petdeset hektarjev. Cena: 400.000 frankov.

4. Gozdovi Mionnski, štiristo in petdeset hektarjev veliki. Cena: 550.000 frankov.

Ta štiri števila bila so v dnu razglasta sešteta in delala so svoto 2.050.000 frankov.

Tako je tedaj vendar imelo biti razdeljeno to krasno posestvo, katero je skozi dve stoletji, umikajoč se razkosavanju, nedotakneno prehajalo od očeta na sina v rodbini Longuevalskej.

Plakat je sicer razglašal, da se po združenju vseh štirih delov posestvo vendar le še more dobiti celokupno; a to je bil precej ogromen kos in teško da bi se našel kupec zanj.

Markiza Longuevalska umrla je bila pred šestimi meseci. Leta 1873. izgubila je bila jedinega svojega sina, Roberta pl. Longuevala; kot dediči ostali so trijo vnuki markizini: Peter, Helena in

Kamila. Posestvo moralo se je dati na prodaj, ker Helena in Kamila še nesta bili polnoletni.

Peter, triindvajsetletni mladič, se je s svojimi neumnostmi že na pol pripravil na nič in ni mogel misliti na to, da bi Longueval dobil za se.

Bilo je poludne. V jednej uri dobil bode grad Longuevalski novega gospodarja. In kdo bode ta gospodar? Katera žena bode odslej v velikem salonu s starimi udelanimi preprogami v kotu pri levi zavzemala mesto markize, stare prijateljice ubozege vaškega župnika? Ona je sezidala vaško cerkev, ona je vzdrževala lekarno, katero je v župniji vodila Pavlina, služabnica župnikova; ona se je dvakrat na teden pripeljala v svojej velikej landavskoj kočiji, obloženej z otročjimi oblaci in volnenimi jopicami po abbéa Konstantina, da bi se z njim, kakor je dejala, „na lov na reveže“ peljala.

Utopljen v te misli, stopal je stari duhovnik dalje. Misli pa je — tudi največji svetniki imajo svoje male slabosti — na vse tiste ljube navade, ki so se mu omilile teh trideset let, ki bodo zdaj iznenada pretrgane. V četrtek in v nedeljo obdedoval je vselej v gradu. Kako so ga tam razvajali, božali in mehkužili! Mala osemletna Kamila sedala

ustanovlja jednako veljavo za vse deželne jezike, podreti, da zahtevajo za svoj nemški jezik posebno prvaško veljavo in hočejo tako prednost in večjo pravico nemškega jezika po postavnem potu ustanoviti ter mu te prednostne pravice ojačiti z avtoriteto in sankcijo posebnega zakona in da nameravajo s tem si ustvariti stroj, s katerim bi se ravnopravnost in jednaka vrednost vseh drugih jezikov z nemškim jezikom izpodrinila in podrla! To stališče pa, gospoda moja! je tako, da ga mi nemški narodovci odobriti ne moremo ni sedaj niti nikdar ne, ako se nečemo sami degradirati na stopnjo narodov nižje vrste in kaj tacega ne boste od nas pričakovali, ker tudi ne morete. Pa če bi tudi bilo, bi vselej zastoj, ker mi bi se tacemu poskusu vselej upirali z vsemi silami in bi nas Vi pri tacem uporu vsikdar našli popolnem zjedinjene!

Ko bomo mi Slovenci, — ali vsaj nekoji izmed nas za to glasovali, — da se navzočni načrt jezikovne postave vzame v pretresovanje, storili bomo to z dvojnimi razlogi: prvič s politično-parlamentarnimi razlogi in drugič z ozirom na rezono, na koristnost in nujnost!

Mi bomo za to prvič glasovali, ker zmatramo za umestno in vsako parlamentarno stranko primerno, da se izjava nasprotne stranke, če pride na dan s takim odličnim spremstvom kot navzočni, s 116 podpisi podpirani predlog, vsaj toliko uvažva, kolikor to terja mejsobno politično spoštovanje in in po mojem bi kazalo, nečem reči, politične nezrelosti, pač pa, dovolite, da naravnost izrečem, parlamentarno nestrpljivost, ko bi se dobro samo zagadelj kot tako spoznati niti izkušati ne hotelo, ker se je dotična misel sprožila in izlegla v nasprotnem taboru in ker seme ni ravno v lastnej zemlji pognalo

Drugi razlog, da bomo glasovali za pretresovanje navzočnega postavnega načrta je, ker zmatramo in spoznamo, da za našo narodnost ni samo koristno, nego tudi neogibno potrebno, da se uredba jezikovnih razmer dovrši po postavodavnih poti, ako hočemo priznanje jednake vrednosti vseh narodov in jednake veljave in pravice vseh avstrijskih jezikov, katero je načelno ustanovljeno v členu XIX. naše ustave po dolgih 18 letih vendar jedenkrat s stopnje golih platoničnih obljub spraviti v dejansko življenje! (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 16. marca.

Kakor se českim listom z Dunaja poroča, glasovanje o jezikovnem predlogu v **državnem zboru** ne bode imelo toliko slabih posledic, kakor se je bilo bati. Solidarnost mej slovanskimi poslanci se bode zopet ustanovila. Čehi, Slovenci, Dalmatinci in Poljaki bodo v odseku vzajemno in zložno delovali, vsaj mora vsem biti na tem ležeče, da Schar Schmidov predlog nikdar ne postane zakon. V največji zadregi so nemški konservativi. Radi bi glasovali za nemški državni jezik, a potem bi izgubili vse svoje zaveznike. Čehi ne bodo v klubu nikakor zavlačevali Schar Schmidovega predloga, ampak priganjali bodo, da ta stvar pride v zbornico na vrsto, predno se bode sklepala pogodba z Ogersko. Želé, da se kmalu pojasni, kako mislijo njih zavezniki in

mu je na koleno ter dejala: „Ali že veste, gospod župnik, da se bom jaz v Vašej cerkvi poročila in da bode ljuba mamica cerkev napolnila s cveticami še bolj nego maja meseca? Taka bo, kakor velik vrt, vsa bela, vsa bela!“

Mesec maj! . . . Zdaj je bil zopet tu in sicer se je oltar vselej kar skrival mej premnogimi cveticami iz grajskih rastlinjakov. Letos je stalo na oltarji samo nekaj siromašnih kit šmarnic in belega bezga v pozlačenih porcelanastih vazah.

Druga leta prihajala je k vsakej velikej maši in vsak večer v maji gospodična Hebertova, predčitateljka gospe Longuevalove, ter igrala na mali harmonij, ki ga je darovala markiza. Zdaj je bil ta harmonij nem in ni več spremljal glasov vaščanov in zborov otrok. Gospodična Marbeauova, poštarica, umela je tudi nekaj o glasbi in rada bi zavzemala mesto gospodičine Hebertove — a ni se upala, boječ se, da bi je ne razglasili za klerikalno in da bi je ne ovadil mēr, ki je bil svobodomiseln. To bi bilo moglo škoditi njenemu povišanju.

Zid parka, v katerem je stari župnik poznal vsak kotiček, bližal se je koncu. Pot je šla zdaj kraj reke Lizotte in onostran rečice širili so se travniki obeh posestev; za njimi pa se je videl visoki

vlada o tem predlogu. Kaže se pa že, kako prav so Čehi imeli, ko so glasovali proti izročitvi Schar Schmidovega predloga odseku. Nasprotno bi se bilo zmatralo takoj za nekaj „praejudic“ za nemški državni jezik. Dr Rieger in drugi česki poslanci so že o Schar Schmidovem predlogu govorili: z grofom Taaffejem in drugimi ministri in odločno izjavili se proti nemškemu državnemu jeziku.

Vuanje države.

Zastopnike velevlastij je jako iznenadilo, da **bolgarski knez** najedenkrat zahteva, da se imenuje vzhodnorumelijskim generalnim guvernerjem na nedoločen čas. Veleposlanika Nelidov in baron Calice ter Sajd paša so se že bili sporazumeli o redakcijski formuli turško-bolgarskega dogovora, ko je prišla gori omenjena zahteva od kneza. Zastopniki velevlastij v Sofiji se prizadevajo, da bi kneza pregovorili, da odstopi od te zahteve. Vsekako se pa bode rešenje vzhodnorumelijskega vprašanja zaradi tega nekoliko zakasnilo. Kaj je napotilo bolgarskega kneza, da je stavil ta pogoj se nič ne poroča. Morda nezadovoljnost v Bolgariji. Narod ni zadovoljen s tako malo pridobitvijo, zlasti ker ruska stranka vedno agituje proti knezu, češ Rusija bode nam pridobila popolno zjedinenje, ako odstranimo kneza Aleksandra. Knez je bil tedaj prisiljen povišati svoje zahteve, da se obdrži na prestolu. Nekateri pa mislijo, da je Anglija svetovala knezu, da naj zahteva generalno guvernerstvo na nedoločen čas, da mu Rusija čez pet let ne bode delala sitnosti.

Srbski kralj in **bolgarski knez** podpisala sta mirovno pogodbo. Obe državi sta že začeli demobilizovati. V par dneh se bodo že zmenjale ratifikacije in srbsko-bolgarski konflikt je za nekaj časa odстранjen. Nadejamo se, da se bode v kratkem posrečilo ustanoviti tudi prijateljske razmere mej obema državicama.

Mej Ri-tičem, Piročancem in Novakovičem doseglo se je popolno sporazumljenje. Ti trije **srbski** politični vodje sestavili so si skupen program. Piročanec misli, da ima 2 tretjini sedanje napredne stranke na svoji strani. Ko odstopi Garašanin sestavilo se bode tedaj koalicijsko ministerstvo iz naprednjakov in liberalcev. Pričakovati se sme, da bode Srbija nastopila sedaj popolnem drugačno notranjo in vnanjo politiko.

Grški ministerski predsednik Delyannis je v velikej zadregi. Še kralj se ustavlja njegovej politiki. Hotel je nedavno sklicati zopet nekaj rezerv, pa kralj ni hotel podpisati dotičnega dekreta. Narod je nevoljen nanj, da ni začel vojne dokler je bilo kaj upanja na uspeh. Odstopiti ne more, ker nikdo neče prevzeti sestave novega ministerstva, vsakdo si misli, naj si le sam izvleče voz iz blata, v katero ga je zavozil.

V Peterburgu se je sešla posebna komisija, katera se bode bavila s poljskimi zadevami. Predseduje tej komisiji strije **ruskega** carja, veliki knez Konstantin. Komisija se bode posvetovala, kako bi se doseglo sporazumljenje mej Rasi in Poljaki. Pred vsem nekda hoče komisija priporočati upeljavo porotnih sodišč in avtonomijo občin na ruskem Poljskem.

Anglikanska cerkev je na **Angleškem** državna cerkev. Njeni duhovniki dobivajo velike plače. V več krajih angleške države, kakor na Irskem in v Walesu, pa večina prebivalstva ne pripada državnej cerkvi. Poslanci teh krajev si že več let prizadevajo, da bi za njih kraje ne veljala anglikanska cerkev za državno. Irski so to že 1869. leta dosegli. 11. t. m. je pa Waleski poslanec Dillvyn predlagal resolucijo, da bi se tudi v Walesu anglikanske cerkvi vzel značaj državne cerkve. Po uradnih podatkih je dokazal, da le jedna osminka prebivalstva pripada anglikanskej cerkvi in vendar mora narod drago plačevati anglikanske duhovnike.

gozd Mionnski. Razkosana, razkosana ima biti ta krasna lastnina! . . . Ta misel je zbadala v srce ubozeга duhovna.

Zanj je bilo vse to že trideset let jedna sama, nerazdeljena celota. Vse mu je bilo, kakor da mu je lastnina, da je njegovo posestvo. Na polji Longuevalskem bil je kakor doma.

Često se je že pripetilo, da je sam s seboj zadovoljen ustavlil se pred širnimi žitnim poljem, izruval klas in robkajoč zrna dejal:

„Zrno je krasno, tako okroglo in tako polno. Letos bomo imeli lepo žetev.“

In sam v sebi vesel ubral je pot dalje čez svoje polje in čez svoje travnike. Skratka: z vsem svojim življenjem, z vsemi navadami in spomini svojimi navezan je bil na to posestvo, kateremu je zdaj odbila poslednja ura.

Abbé je zdaj ugledal v daljavi pristavo Blanche-Couronne; njene strehe od rudeče opeke so se razločno ločile od zelenega gozda. Tudi tam je bil župnik doma. Bernard, markizin zakupnik, bil je njegov prijatelj, in kadar se je stari duhovnik zakasnil pri ubozih in bolnih, kadar se je solnce že nagibalo nad goro, in je starček čutil utrujenost in glad, ustavlil se je pri Bernardu, okrepcal se z do-

Minister Harcourt je odgovoril, da priznava, da ima poslanec prav, a vendar se sedaj ne zdi vladi umestno, o tej stvari predložiti načrto zakona. Potem pa zbornica preide o Dillvynovem predlogu na dnevni red

Odnosaji v **Sudanu** so jako kritični. Zadnjo soboto je sovražnik napal blizu Suakimu oddelek Angležem prijaznih Arabcev in jim vzel 15 velblodov. Napadeni so se umakali proti Suakimu, odkodar jim je prihitel na pomoč oddelek lahke konjice in pognal sovražnika v beg ter ga zasledoval skoro do Našina. Sovražnik se je hudo ustavljal in zgubil je kakih 30 mrtvih.

Dopisi.

Iz Šoštanja 13. marca. [Izv. dop.] Tudi v lepi Šaleški dolini jelo se je veselo gibanje za družbo sv. Cirila in Metoda. Že meseca novembra se je nabralo čez 20 članov za novo podružnico te velevažne družbe in dne 1. decembra pretečenega leta, ko se je sklical ustanovni občni zbor, bilo je udov že čez 40.

Začasni odbor predložil je takoj podružnična pravila visoki vladi v potrjenje, koja je ista tudi že potrdila in se je vsled tega vršil dne 8. t. m., občni zbor, pri kojem je bilo članov navzočih nad 40. V načelnštvo so bili jednoglasno voljeni gospodje Ivan Kačič, Ivan Vošnjak, Fr. Rajštar, Vinko Ježovnik, Josip Goričan in Stanko Srednšek. Mej udi so štiri ustanovniki, štirideset letnikov in šest podpornikov, torej do sedaj udov 50, ki so skupaj že uplačali 85 gld. 25 kr., koja svota se je že slavnemu ustanovnemu odboru v Ljubljani poslala.

Pri tej priliki, namreč pri občnem zboru dne 8. t. m., se je v veliko veselje in naidušenje jasno pokazalo, da tudi naš kmet razumeje pomen družbe sv. Cirila in Metoda. Ko je namreč obče spoštovani g. dr. Lipold v kratkem, pa jedratem govoru razlagal pomen in nalogo tega društva in ko so čitalnični pevci zapeli narodno pesen, so posebno naši vrli kmetje jeli zahtevati, naj se poje pesen: „Slovenec sem, Slovenec sem!“ in ko se je ustreglo temu zahtevanju, je cela množica, in posebno tudi vsi kmetje, brez izjeme navdušeno pela dvakrat „Slovenec sem“. Kar nam je ob jednom dokazovalo do je postala ta lepa, po dra Ipavici izvrstno uglasbena pesen popolnem prava narodna pesen.

Upamo torej dosti uspeha od našega društva, v kar Bog pomoz!

Pod Tabrom 14. marca. [Izv. dop.] Gospod urednik! gotovo se bode te čudili dopisu iz skoro nepoznatega Vam kraja; ali kjer ste že vsprejeli dva dopisa iz Loškega potoka, upam da tudi mojega ne boste v uničevalni Vaš koš zavrgli, tem manj, ker je moj današnji dopis namenjen samo odkriti „krivico“ in zagovarjati „pravico“, katera se v naši občini godi. Dopisnik v Vašem cenjenem listu št. 37 od 16. februvarja je pravo pogodil, ko Vam je še premalo opisal in razkril „krivico“, katero si je naš občinski sluga „Petel“ s pomočjo župana prisvojil, da molze, pa ne kozo, kakor se je Vaš dopisnik izrazil, nego molze krivično žepe siromašnih in nevednih občanov, ki so si s potom svojega obraza kak sold prihranili. Ta občinski sluga je prava „pijavica“ v podobi človeka, kateri je s svojim kri-

beršnim kosom slanine s krompirjem ter zraven pil vrček mošta. Po večerji pa je zakupnik svojo staro črno kobilo upregel pred voziček ter župnika peljal nazaj v Longueval. Celo pot sta se razgovarjala in kregala. Župnik je očital zakupniku, da nikoli ne pride k maši, in ta se je izgovarjal:

„Žena in hčere hodijo namesto mene. Saj veste, gospod župnik, je že tako pri nas. Ženske so ob jednom tudi za možke pobožne, one nam bodo že odrple vrata v raj.“

In vselej je poredno dodal, črno kobilo pošlatiš z bičem:

„Če je kje kateri!“

In potem je vselej stari duhovnik od groze skoro iz voza skočil:

„Kakó? Če je kje kateri? Sevéda je!“

„Potem boste Vi gotovo tam, gospod župnik. Vi mislite, da to ni čisto gotovo? . . . Povem Vam, če je kje . . . Vi boste tam. Vi boste tam stali pri vratih, čakajoč svojih župljanov in še zmirom pečavši se z našimi zadevami. In rekli boste svetemu Petru . . . saj je sveti Peter tisti, ki ima ključé od raja?“

„Da, sveti Peter.“

(Dalje prih.)

vičnim dejanjem tako daleč dospel, da se ne zmeni tudi za opomin sl. c. kr. okrajnega glavarstva, katero je tudi še velelo, da nam ga mora župan odstraniti, kar se pa žalibože še ni zgodilo. Da mu je pa župan njegova desna roka, se da lahko sklepati iz tega, da ga je po dokazu krivičnega dejanja še zanaprej kljub višjim oblastvom v službi pridržal in namesto da bi ga odstranil, mu še plačo za 2 gld. na mesec zvišal, in to brez vednosti občinskega odbora. K temu si more lahko vsak poštenjak misliti, da kar občinski sluga namolze, da se tudi župan s tem debeli, pak „basta“ o tem, krivica ima kratke noge in upam, da se bode v kratkem na bolje premenilo.

Sedaj pa nekoliko opomenj o dopisu v št. 55 od 9. marca iz Loškega potoka, kjer dopisnik krivično napada občinske oddornike in občinske seje.

Omeniti mi je, da, kar se tiče občinskih sej, so se vsak pot pravilno in pošteno, a ne v gostilni pri „Marjetiki“, nego v občinski pisarni vršile. Kar se tiče občinske blagajnice, gotovo ne bode dotični dopisnik nikdar z njo gospodaril, ako se pa hoče potruditi, do jo „revidira“, našel bode račune dohodke in izdatke vse v redu upisane, da pa ni blagajnica ravno tako napolnjena, kakor je sosednjih občin, temu ni niti župan, niti neso občinski odborniki krivi, kajti onih 200 gld., katere je blagovolil presvetli vladar na prošnjo g. župnika podeliti, neso bili v občinsko, ampak v cerkveno blagajnico vsprejeti. Omenjeni znesek je g. župnik za napravo novega altarja porabil. Kar se tiče 900 gld., katere je občina od deželne vlade za stražo na hrvatski meji zaradi živinske bolezni prejela, jih je občina izdala za razširjenje pokopališča, kar se vsak občanar in neobčanar lahko iz občinskih računov osvedoči. Toliko za danes v odgovor na neopravičeno napadanje.

Domače stvari.

— (V državno sodišče) kandiduje Hohenwartov klub odvetnika dra. Jučevića iz Zadra, dra. Dominkuša, odvetnika v Mariboru, in generalnega odvetnika pri kasacijskem dvoru, dvornega sovetnika Simonovicza

— (Koroškimi Nemcem) ne ugaja Schar Schmidov predlog, ker po njih mislih daje preveč pravic Slovincem. Dosedaj Slovenci na Koroškem neso uživali skoro prav nobenih pravic. Ministerski ukazi, ki se tičejo rabe slovenščine, se neso izveli, ker so vsa oblastva Slovanom sovražna. Pri občnem zboru „Nemškega društva“ v Celovci je dr. Luggin se odločno izrazil proti Schar Schmidovemu predlogu, češ, da je nevaren za Nemce. Ta Lugginova bojazen najboljšje kaže, kako so se Slovenci zatirali na Koroškem.

— (Pri upravnem sodišči) bode v 18. dan t. m. obravnava o pritožbi Šoštanjskega trga proti ministerstvu za uk in bogočastje, katero je bilo odredilo, da se morajo ustanovne obresti oddajati deželnemu fondu.

— (Umrl) je včeraj ob 4. uri v Mokronogu g. Fran Slatner, po domače doktor „Dreier“.

— („Rogača“) izšla je 6. številka, lepo ilustrovana in z jako zabavno vsebino. Izmej podob nam najboljše ugaja „Pepelnica“, izmej drugega gradiva pa Selskega pesen „Prevarjena mamica“.

— (O gledališki predstavi) kritikuje včerajšnja „Lajbaherica“ jako ljuto, v nekaterih ozirih popolnem krivično. G. — k trdi, da je igra sama na sebi „neprebavljiva“, tedaj tudi Antona Stöckljeva skladba. Kdor pa le količkaj objektivno sodi, ta mora priznavati, da je godba krasna, izborna. — Omeniti nam je tudi, da je „Lajbaherica“ molčala o prejšnjih treh prav dobrih predstavah, tako o igri „Tambor v Puebli“ — sedaj pa je z nekako zadovoljnostjo, rekli bi škodoželjnostjo pograbila prvo priliko, ko se igra — ali bolje rečeno le dve pevski točki nesta gladko vršili, — da z vso sveto jezo udriha po slovenski Taliji. — Tako postopanje ni lepo. Naj se „Lajbaherica“ ravna rajše po glasilu naših najljubejših nasprotnikov — „Wochenblatta“, ki molči tako o slabih kakor o dobrih predstavah.

— (Drugi komorno-godbeni večer filharmoničnega društva), pri katerem so v nedeljo sodelovali gg. Gerstner, Pfefferer, Moravec Luka in Zöhrer s pripomočjo gg. Andreae in Handtmann, odlikoval se je po izbornem programu v katerem je bil tudi Ant. Dvořak s sekstetom op. 48 v a-dur zastopan. Da je bila izvršitev tega programa po gospodih, katerim gre vsa čast in hvala, da so

to godbeno stroko tudi pri nas udomačili, po vsem dovršena. se ob sebi razumeje. Mnogobrojno občinstvo je gospode umetnike pri vsakem nastopu in po vsaki točki živahnim ploskom odlikovalo in morala se je J. Haydnova serenada, pri kateri je g. Gerstner arijo briljantno sviral, ponavljati.

— (Vreme) je jako neugodno. V nedeljo, včeraj in danes je snežilo, da imamo zopet snega več nego aa ljubo. Mngistrat ima zopet mnogo nepričakovanih strokov, delavci pa zopet zaslužka.

— (Z Vač) se nam piše: V 28. dan februarja praznovala sta dva para: Jakob in Marija Tomšič iz Hmelna in Janez in Marija Žerko z Vač svojo zlato poroko. Dotičniki so vsi po 70 do 80 let, a še čvrsti in zdravi. Janez Žerko je naš nočni čuvaj. Bil je že 1834. l. na ponočni straži, ko je naš trg do malega pogorel. Ogenj bil je takrat nastal, ko je že vse spalo. Žerko otel je ljudi, izimši samo jednega, ki je vsled opečenine umrl. Zaradi tega so mu tržani povodom zlate poroke pokazali svojo hvaležnost. Zlata poroka praznovala se je dopoldne po deseti maši z zvonjenjem in streljanjem, zvečer pa pri veselici, kjer je bilo mnogo napitnic in petja. Došli so na veselico tudi vrli pevci iz Hotiča in gostje iz Litije. Jubilantom želimo vsi: Na mnoga leta!

— (Iz Ruš) se nam piše: Preteklo jesen ustanovil se je v Rušah (Štirsko) zavod, ki ima nalog, o mrzlem zimskem času vsem učencem Ruške šole, ki vsied daljave ne hodijo domu obedovat, opoldne gorke juhe podeliti. Ta zavod je 10. decembra m. l. začel svoje delovanje ter je vsak šolski dan bilo 80—100 otrok obdarovanih; dozda se je razdelilo že nad 4000 porcij. Kako dobrodejni so taki zavodi posebau v goratih krajih, kjer otroci 2—3 ure daleč v šolo prihajajo, pač ni treba posebej dokazovati. Blagodušni dobrotniki in prijatelji šolske mladine so prav zdatne vsote darovali ter učitelje v tem podjetji krepko podpirali. Hvala in Slava njim!

— (Iz pred porotnega sodišča. *) Dva dni, predno je bil obsojen morilec Kralj, bila je obravnava proti trem, že osivelim možakom. Na zatožni klopi so sedeli: cestni nadzornik Januš in cestarja Štefè in Kavčič, zatoženi zaradi zlorabe službene oblasti. Služili so že nad 30—40 let. Plače res neso imeli velike, a izhajati bi se bilo dalo, da ni prišel mej nje duh zapeljivec v podobi nadzornika Januša v Tržiči. Ta bil je vedno žejin, njegova soproga pa ni nikoli imela dovolj drv. Da se tem potrebam odpomore, zmenili so se zatoženci, kako bi si plače sami povišali. V ta namen upisavali so v sezname delavcev izmišljena imena, celo imena takih delavcev, ki so bili že več let mrtvi, ter so mezdo teh ljudij zase obdržali in porabili. Ta sleparija trajala je od l. 1876. Da se tej slepariji ni prišlo že prej na sled, je deloma jako naravno, saj se ve, kako je pri nas kontrola v nekaterih zadevah. Delavci, ki so delali pri sv. Ani nad Tržičem upisavali so se v delavske sezname. Slednji predložili so se cestnemu nadzorniku Janušu, kateri jih je potrjeval. Inženèr Grim, ki hodi iz Kranja v Tržič izplačevati, pa je v navzočnosti župana izplačeval izkazane vsote, pri čemer se pa ni pazilo, je li tisti, ki je dobil denar, tudi res delal na cesti na Ljubelji. Stvar vršila se je tako po domače, da so pri plačevanju, kar Štefetovi in Kavčičevi otroci oglašali se s „tukaj!“ in se je potem denar štel, ne da bi bil vsled tega kdo postal pozoren. Na ta način škodoval se je erar za kakih 2000 gld., gotovo tudi več, ker se sedaj vsa škoda določiti ne da. Štefè in Kavčič zvrčala sta vso krivdo na Januša. Njih zagovornik dr. Krišper, ki je prvokrat zagovarjal pred porotniki, je jako spretno, v izvrstnem slovenskem govoru branil svoja klijenta, katera pa ničesar tajila nesta. Porotniki (načelnik g. Fr. Drenik) potrdili so vsa vprašanja in obsojen je bil Januš na dve leti težke ječe, Štefè in Kavčič pa sta dobila po 18 mesecev težke ječe, poostrene pri vseh treh s postom. Tudi imajo državi povrniti poneverjeno vsoto.

Slavnemu uredništvu „Slovenskega Naroda“.

Prosim, blagovolite sprejeti v cenjeni svoj list sledečo izjavo:

„Slovenski Narod“ je omenjal v številki 59. z dne 13. marca t. l., da je poslanec gosp. Hren govoril „v imenu frakcije Hohenwartovega kluba (Hohenwart, Hren, Šuklje, Windischgrätz).“ Dolžnost mi je, tej opazki oporekati, v kolikor se tiče moje

*) Zakasnjeno.

osebe. Neistinitost tega poročila razvidi se že iz tega, ker sem bil sam upisan med govornike in sicer contra, dočim se je tovariš Hren upisati dal pro. Isto tako se nisem mogel strinjati z njim glede vprašanja, ali bi sploh mogoče bilo, tako amendirati Schar Schmidov predlog, da bi zamogel ugajati dejanskim potrebam našega naroda, kar jaz odločno zanikam. Res pa je, da sem bil i jaz, kakor g. Hren in večina desničarjev, tega mnenja, da se predlog opozicije odstopi posebnemu odseku. To pa zlasti iz tega razloga, ker sem uverjen, da smo krvavo potrebni izvrševalnega zakona k členu XIX temeljnega zakona. Potom vladnih odredb ni pomagati našemu narodu, od deželnih zborov v Gradci in Celovci, v Trstu in Poreči ter njihovega postavodajstva se nam ničesar ni nadejati, torej nam drugo sredstvo ne preostaja nego v državnem zboru dovršiti izvrševalni zakon, v kolikor je namreč osrednji parlament k temu kompetenten.

Te svoje nazore nameraval sem razkladati v daljšem govoru. Opustil sem svojo namero, ne vsled kakega dogovora z gospodom Hrenom, temveč ker se mi je od jako zaslužnih in izvedenih parlamentarcev svetovalo, naj tega nikar ne storim že pri prvem branji, temveč stoprav tedaj, kadar se predlog vrne iz odseka.

Proseč Vas, da priobčite, resnici na ljubo, skromno to izjavo, bivan z odličnim spoštovanjem
prof. Fran Šuklje.

Na Dunaji 15. marca 1886.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj 16. marca. V državno sodišče izvoljen dr. Dominkuš. V borsni odsek Obreza, Šuklje. V legalizacijski odsek Viljem Pfeifer, v jezikovni odsek iz Hohenwartovega kluba Klun, Poklukar proti Šukljeju, Hrenu. Klub Koroninijev ni dobil zastopnika.

London 16. marca. Kakor pišejo „Daily News“, nastala je vsled Gladstonovih predlogov, kako rešiti irsko zemljiško vprašanje, ministerska kriza. Chamberlain se ne strinja z Gladstonom glede razsvojitve zemljišč. Nadejati se je skoro njegove ostavke.

Sofija 16. marca. Vlada zanikava vest Havasovo, da bi bil knez prejšnjo izjavo o imenovanji generalnega guvernerja v Vzhodnji Rumeliji umaknil, ter pravi, da knez ni oddal nitel odobrila nobene druge izjave, nego so določene v dogovoru, po Canovu podpisanim.

Baden 15. marca. Včeraj zvečer ustrelil se je na tukajšnjem kolodvoru mlad mož, čegar potni list se glasi na ime 22 letnega jermenarskega pomagača Alojzija Vidovca iz Doljenjega Dravberga.

Wiesbaden 15. marca. Preteklo noč ob 12. uri 28 minut bil precej močen potres.

Razne vesti.

* (Goljufija in dvoženstvo.) Na Dunaji so zaprli bivšega stotnika, poznejšega brzajavnega uradnika Ladislava Ullricha zaradi goljufije in dvoženstva. Ullrich je rojen v Zadru ter je 53 let star. Leta 1861 se je bogato oženil, priženil je 40.000 gld. V malo letih je ves ta denar zapravil in 1875. leta se je sodnijsko ločil od svoje žene. Kmalu potem je Ullrich izstopil iz vojaške službe in postal brzajavni uradnik v Serajevem. Tu se je seznanil z neko gospico iz Bosenskega Broda in leta 1882 v novembru se je poročil z njo. Nevestino doto je Ullrich zopet kmalu pogнал, potem je pa zapustil soprogo in vrnil se na Dunaj. Na Dunaji se je seznanil z neko prodajalko žganja. Ker jej je zatrjeval, da še ni oženjen, sta se dogovorila, da se v kratkem poročita. V tem je pa policija posegla vmes in sleparja zaprla.

* (Potres) V Kišenevu čutili 10/22 februarja t. l. ob 3 uri 47 m. popoldne lahek potres. Čudno je to, da se v tem kraju potres ponavlja vedno in vedno ob istem času meseca februarja, ali marca vsakega leta.

* (Izneverjenje.) Blagajnik angleške banke, rodom Braziljanec, v Rio de Janeiru pobegnul je te dni s 17.000 funti šterlingov (170.000 goldinarjev.)

* (Župnik — po sili rednik.) K župniku v Brede na Holandskem pride nedavno ženska z novorojenčkom proseč, da bi ga krstil. Župnik opomni, da je pri krstu treba kuma in kumice. Na to izjavi ženica, da hoče takoj po nja, a lepo prosi, da bi smelo dete ostati tačas pri gospodu, ker zaradi silnega inraza ni varno s saboj nositi nežno bitje. Župnik dovoli in žena položivši dete na mehko župnikovo postelj otide, a se ne povrne — nikdar več. Duhovnemu očetu sedaj ne kaže drugega, nego rediti in vzgojevati nepovabljenega malega gosta.

Tujci:

14. marca.

Pri **Slonu:** Neuman z Dunaja. — Pirker, Sirk iz Grada. — Trauner z Dunaja. — Kren iz Celovca. — Trebitsch, Loos z Dunaja.
 Pri **Mali:** Engels z Dunaja. — pl. Gutmanstha iz Trsta. — Löwy z Dunaja. — Dumičič iz Karlova.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
15. marca.	7. zjutraj	732.40 mm.	- 2.8° C	sl. svz.	snež.	21.10 mm.
	2. pop.	729.06 mm.	1.4° C	sl. szh.	snež.	snega in
	9. zvečer	728.64 mm.	- 0.4° C	sl. szh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura - 0.6°, za 3.6° pod normalom.

Dunajska borza

dné 16. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	85	gld.	90	kr.
Srebrna renta	86	"	05	"
Zlata renta	114	"	45	"
5% marcna renta	101	"	80	"
Akcije narodne banke	878	"	—	"
Kreditne akcije	302	"	40	"
London	125	"	70	"
Srebro.	—	"	—	"
Napol.	9	"	95	"
C. kr. cekini	5	"	92	"
Nemške marke	61	"	52 1/2	"
4% državne srečke iz l. 1864	250	gld.	129	"
Državne srečke iz l. 1864	100	gld.	170	"
Ogrska zlata renta 4%	—	"	104	"
papirna renta 5%	—	"	95	"
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	"	104	"
Dunava reg. srečke 5%	—	"	116	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	"	126	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	"	118	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	—	"	108	"
Kreditne srečke	—	"	100	"
Rudolfove srečke	—	"	10	"
Akcije anglo-avstr. banke	—	"	120	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v	—	"	206	"

Pretužnega srca javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naš sin in brat

AVGUST PRAEDIKA,

dijak II. gimnazijskega razreda,

danes 16. marca 1886 ob 7. uri zjutraj v 12. letu starosti svoje za davico umrl.
 Pogreb bude 18. t. m. ob 5. uri popoldne od sv. Krištofa.

V Ljubljani, 16. marca 1886.

Jakob in Josipina Praedika, stariši.

Emil Praedika, brat.

(167)

Zahvala.

S tem izrekamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem najiskrenejšo zahvalo za skazano sočutje mej boleznijo in ob smrti našega predrazega soproga, oziroma očeta, gospoda

JOSIPA AVIJA,

za mnogobrojne darovane lepe vence in mnogoštevilno spremstvo k poslednjemu počitku.

(166)

Žalujoci ostali.

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Nov.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Málóvoh. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Št. 1437.

(165—1)

Prodaja posestev.

Vsled sklepa deželnega zbora prodajo se prostovoljno sledeča imenovana, deželnemu muzeju „Rudolfinum“ zapuščena posestva ranjcega gospoda Viktorja Smoleta, namreč:

I. v katastralni občini Kapucinsko predmestje

1. v zemljišni knjigi pod vložno števil. 54 vpisana hiša s tremi nadstropji ob Marije Terezije cesti h. št. 1 parc. števil. 58/I. z 200 □ sežnje velikim staviščem in z 288 □ sežnje velikim dvoriščem parc. števil. 57/I.,

2. zad za tem dvoriščem je v zemljišni knjigi pod vložno števil. 155 vpisani 1017 □ sežnje velik vrt za zabavo parc. števil. 132, ki ga obdaja proti kolizejskim ulicam lastni zid, proti dvorišču lastne in sosednje hiše pa plot iz količev; na tem vrtu je hiša za vrtnarja in zraven vrtnarjeve hiše je pa cvetličnjak;

II. v katastralni občini Gorenja Šiška

v zemljišni knjigi pod vložno števil. 449 vpisana, okolo 1300 □ sežnje velika njiva in pašnik za Kosezko opekarnico parc. števil. 1245, sodnijsko cenjena 150 gld.;

III. v katastralni občini Vič

1. v zemljišni knjigi pod vložno števil. 300 vpisani, 34 □ sežnje velik prostor parc. števil. 87/2, na katerem je prej stalo gospodarsko poslopje, zdaj je pa ta prostor spremenjen v senožet; in precej zraven pred vasjo Glince mej državno cesto in železnico je 3 orale in 1132 □ sežnje velika senožet, parc. števil. 1207, sodnijsko cenjena 820 gld.;

2. v zemljišni knjigi pod vložno števil. 302 vpisana, onostran železnice proti Rožniku ležeča, 6 oralov in 1133 □ sežnje velika senožet parcelna števil. 1348/1, sodnijsko cenjena 1000 gld.;

3. v zemljišni knjigi pod vložno števil. 301 vpisani senožeti v logu, namreč senožet parc. števil. 758/1, ki meri 890 □ sežnje, in senožet parc. števil. 758/2, ki meri 14 oralov in 1440 □ sežnje, obe skupaj cenjeni 2750 gld.;

IV. v katastralni občini Brezovica

v zemljišni knjigi pod vložno števil. 812 vpisana, 7 oralov in 1327 □ sežnje velika senožet „Zornica“ parc. števil. 3511, ki leži proti Podpeču, cenjena 1150 gld.;

V. v katastralni občini Trnovsko predmestje

1. v zemljišni knjigi pod vložno števil. 381 vpisani, 3 orale in 1413 □ sežnje velik delež mestnega gozda parc. števil. 551, 552 in 553 — kot senožet cenjen 530 gld. 60 kr., hrasti, smreke in drugo gozdno drevje, ki raste na tem prostoru, je pa cenjeno 1302 gld.;

2. v zemljišni knjigi pod vložno števil. 508 vpisani, 3 orale in 1218 □ sežnje veliki delež „Rakove Jelše“, parc. števil. 920, cenjen 934 gld. 80 kr. Kupne ponudbe, pisane na kolek za 50 kr., sprejema deželni odbor kranjski

do 30. aprila l. 1886.

Pojasnila in natančneje vesti o teh posestvih in o pogojih prodaje iz prijaznosti daje dvorni in sodnijski odvetnik gosp. dr. Josip Sajovic, Gospodske ulice h. št. 1.

V Ljubljani, dné 8. marca l. 1886.

Št. 4180.

(131—3)

Razglas.

Zaradi oddaje gradnje normalne, za 3 batalijone pešcev s štabom vred namenjene, iz 10 poslopij obstoječe

vojašnice,

za katero so stroški proračunjeni na 465.422 gld. 70 kr., vršila se bode pri podpisanem magistratu v **29. dan t. m.** ob 10. uri dopoludne ustna ponudbinska obravnava; vsprejemale pa se bodo do tega dneva tudi pismene ponudbe.

Ponudbe smejo glasiti se na posamezna poslopja ali pa na celo stavbo skupaj.

To se naznanja z dostavkom, da so dotični načrti, proračuni in stavbinski pogoji na ogled razpoloženi pri tukajšnjem stavbinskem uradu.

Mestni magistrat Ljubljanski,
 dne 5. sušca 1886.

Župan: Grasselli.

Kri čistilne krogljice

so se vselej sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa. glav. bolu, navalu krvi, otrpnenih udih, skazezem želodci, pomankanju slasti do jedij, jetrnih in obistnih boleznih, in presegajo v svojem učinku vsa druga v reklamah toliko proslavljena sredstva. Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja jedna škatlja samo 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. — Manj kot jeden zavoj se s pošto ne razpošilja. — Prodaja (650—20)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Tisočkrat izkušeno domače sredstvo

„priatni“

PAIN-EXPELLER

z morskim mačkom“

bi ne smelo manjkati v nobeni hiši.

Cena 50 vinarjev.

V najem

dam na pet let od 1. aprila 1886 naprej svoj v najboljšem stanu se nahajajoči in vedno obilno vode imajoči

mlin na 4 kolesa

v Pušencih, četré ure od Ormoža na velikej cesti, s shrambo za melo in zrnje, 2 sobama, 1 kuhinjo, pivni o, 3 svinjskimi hlevi, prostorom za jedno kravo in za seno, vrtom za sočivje in jedno njivo vred.

Poleg mlinarije se tudi lahko krčmarji. Da se dožene najemina, bode se dne 28. marca 1886 ob 2. ure popoldne naprej ta najem ravno takoj licitral ter vabim k obilnej udeležitvi. Pogoji so jako ugodni.

Matevž Senčar,

lastnik.

(164—3)

Takoj delujoče.

Uspeh zajamčen.

Neisogiblivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTIUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plešah, izpalih in osivelih lasih. Uspeh po večkratnem močnem utrenji zajamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri g. Edvardu Mahr-u; v Trstu Peter Slovcovich, via Sanità 13; v Gorici lekar C. Cristoffoletti; v Reki lekar C. Šilhavy; v Celji Fd. Pellé; v Mariboru J. Martinz; v Rovinji lekar G. Tromba.

Tam se tudi dobi:

Eau de Hébé, orientalsko lepčilno sredstvo, ki nareja nežnost, belino in obilnost telesa, odstranjuje pege in lase — cena 85 kr.

Ni sleparija!

(701—6)

Zrebanje že prihodnji mesec.

Kincsem SREČKE à 1 gld. 11 srečk 10 gld. samo 10 gld.

Glavni dobitki v gotovini

gld. 50.000 gld.

10.000 gld., 5000 gld. z odteg-ljajem 20% || 4788 denarnih dobitkov.

Kincsem-srečke dobivajo se v loterijskem bureau ogerskega Jockey-kluba: Budimpešta, Waitznergasse 6. (142—8)

„NARODNA TISKARNA“
 priporoča po nizkej ceni
VIZITNICE
 v elegantnej obliki.

Deželna
Rogaška
 slatina.
 Tempeljski in Styria-vrelec.

Uspešni lek za želodčne bolezni.
 Z vinom mešana prijetna hladilna pijača. (149—1)
 Dobiva se pri g. Mih. Kastner-ji, kakor tudi pri gg.: Josipu Fabian-u, C. C. Holzer-ji, Peter Lassnik-u, J. Luckmann-u, Jan. Perdan-u, Jos. Schlaffer-ji, Schussnigg-u & Weber-ji, Josipu Terdini v Ljubljani.